

Чему "Парада поноса"?

Пише: Марко Ђурђевић
субота, 07 септембар 2013 13:06

"Парада поноса" сваке године привуче не тако малу медијску пажњу. У контексту скорашњих дешавања на "парадама поноса" у Будви, Москви, и другим градовима широм света, а и у контексту ближења фамозног месеца септембра, када "Парада поноса" добија своју пуну кулминацију захваљујући медијима, сматрамо за сходно да размотримо нека питања која се постављају пред ширу јавност, а о којима се често не говори отворено, или се не може говорити отворено услед успешног медијског клистирања мозга.

1. Борба за људска права или?

Уобичајено да се при постављању питања о мотивима (уједно и циљевима) одржавања "Параде поноса", од организатора овог догађаја добије одговор у коме се акцентује потреба борбе за људска права услед социјалне угрожености хомосексуалне популације. Када прочистимо целу ту причу од наслага које су се накупиле у последњих пар година, добићемо заправо следећи одговор организатора "Параде поноса": „Наш циљ је да прошетамо градом и тиме ставимо до знања Србији да постојимо, да смо социјално угрожени, и да имамо потребу да будемо слободни и равноправни са свим осталим грађанима Србије“. То јако лепо звучи. Борба за људска права је вредност која је не само пожељна у савременом друштву, већ и апсолутно неопходна. Тако можемо рећи ако целу ствар посматрамо огољено етички не укључујући ниједан други аспект. Но, да ли је све баш тако?

Србија има дугу историју протестних шетњи, демонстрација, јавних критичких говора, и чега све не. Последњих деценија је то у Србији очигледно јако заступљено и популарно. Исто тако се нећемо устручавати да кажемо да су такве активности грађана у најмању руку прошле без било каквог урођеног плода. Да ли су организатори "Параде поноса" утописти па верују да ће постићи нешто на тај начин, или се ради једноставно о медијској пажњи?

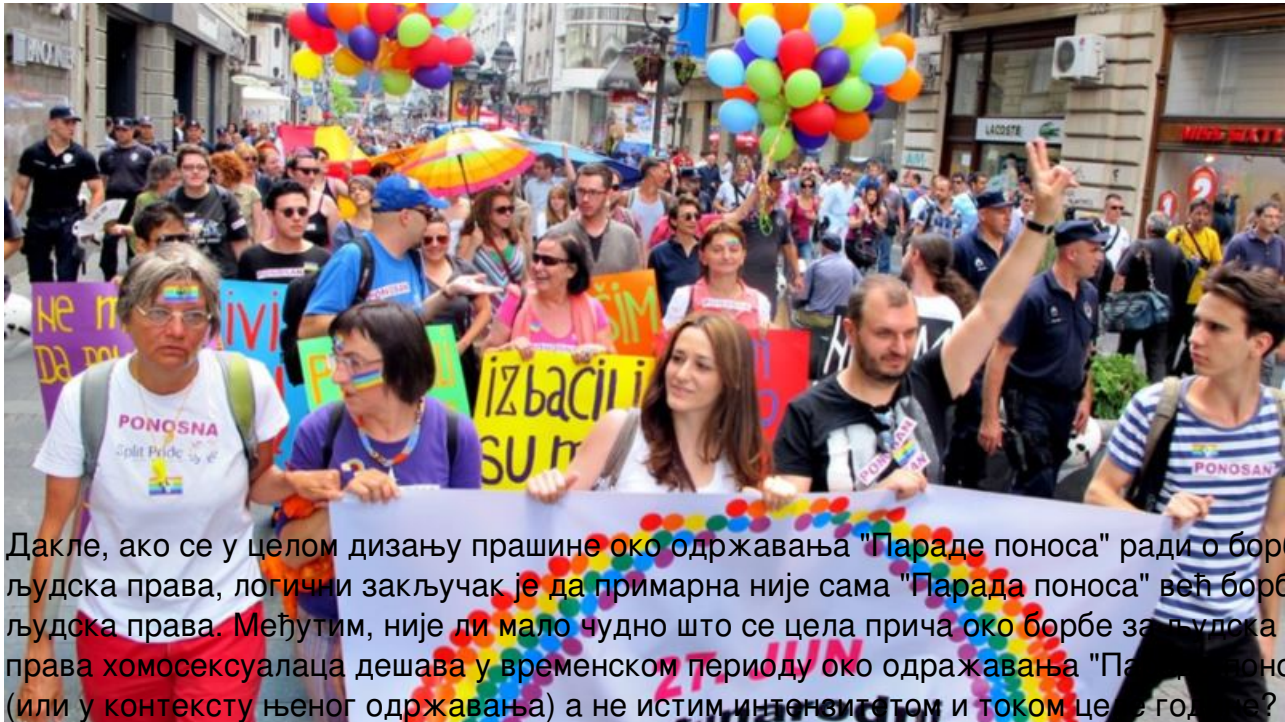
Са сигурношћу знамо да ће се доста људи сложити са тим да се овде не ради о никаквој борби за људска права, већ о стављању самог догађаја и личности организатора у центар пажње. Оно што исто тако са сигурношћу знамо је да ће јако мали број људи који

Чему "Парада поноса"?

Пише: Марко Ђурђевић
субота, 07 септембар 2013 13:06

се слаже са том тезом знати да је и правилно аргуентује. Ми ћемо сада покушати да урадимо управо то.

Дакле, ако се у целом дизању прашине око одржавања "Параде поноса" ради о борби за људска права, логични закључак је да примарна није сама "Парада поноса" већ борба за људска права. Међутим, није ли мало чудно што се цела прича око борбе за људска права хомосексуалаца дешава у временском периоду око одражавања "Параде поноса" (или у контексту њеног одржавања) а не истим интензитетом и током целе године? Било би непоштено када не би признали да ова теза заправо ставља саму борбу за људска права у улогу средства за остваривање циља који се зове „Парада поноса“. Поред тога, борба за људска права се може водити на разне начине. У најмању руку је увреда свести тако нешто на шетњу градом са транспарентним порукама. Борба за људска права се може водити и академским скуповима, отвореном обраћању угрожених појединаца одговарајућим институцијама итд.

Инспирација за "Параду поноса" није борба за људска права. Да је тако, свакако да би се о борби за људска права хомосексуалаца говорило на разне начине током целе године, а онда би "Парада поноса" била само симболични дан којим би хомосексуалци који се сматрају угроженима обележили ту константну активност, а основни програм

Чему "Парада поноса"?

Пише: Марко Ђурђевић
субота, 07 септембар 2013 13:06

рада тог догађаја био би да се презентује шта се у току године успело урадити на плану борбе за људска права, а не транспаренти који ову организацију своде на ниво „руље“а не скупа.

Плашимо се да мотиви организовања овог догађаја нису онакви какви нам се представљају. С обзиром да је сам догађај "Параде поноса", односно шетње кроз град којом би се показало да су хомосексуалци равноправни грађани те слободно могу да прошетају градом као и сваки други грађанин Србије, апсолутистички примаран у односу на све остало за шта се залаже хомосексуална популација Србије, ми смо приморани да целу причу схватимо као организацију која је инспирисана многим другим стварима, међу којима свакако није борба за људска права. Да ли су у питању политички интереси некога ко се не виђа у причама о "Паради поноса"? Да ли су, пак, у питању финансијски мотиви самих организатора? И да ли се ради о некој амбицији Европске Уније да на тај начин покуша да уведе лицемерне и квази – хуманистичке идеје разбијајући на тај начин „конзервативни“ дух Србије? Ништа од тога са сигурношћу не можемо рећи. Једино што са сигурношћу знамо је да борба за људска права хомосексуалаца није не само основни, него чак ни секундарни мотив хомосексуалних активиста у Србији који организују "Параду поноса".

2. Да ли су хомосексуалци социјално дискриминисани?

У контексту говора о "Паради поноса", сматрамо за сходно да испитамо и гласноговорни мотив о социјалној дескриминацији хомосексуалаца у Србији. Поставићемо питање: Да ли хомосексуалац може да буде запослен у Србији и да све његове колеге, укључујући и послодавца, знају да је он хомосексуалац, и да као такав не сноси никакве последице? Дати одговор на ово питање јако је незахвално. Верујемо да има хомосексуалаца који су социјално равноправни на послу, а исто тако и верујемо да постоји дискриминисање на основу сексуалне оријентације. Одговор на ово питање могућ је само ако се на њега одговара од случаја до случаја. Све зависи од пословно – етичке освешћености послодавца и колега.

Чему "Парада поноса"?

Пише: Марко Ђурђевић
субота, 07 септембар 2013 13:06

